

Klasa: 410-01/97-03/04
Urbroj: 50301-05/16-12-16

Zagreb, 12. prosinca 2012.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129. i 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Slavka Linića, ministra financija, mr. sc. Borisa Lalovca, zamjenika ministra financija, Nadu Čavlović Smiljanec, pomoćnicu ministra financija i ravnateljicu Porezne uprave, te dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AZERBAJDŽANA O
IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK I NA IMOVINU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AZERBAJDŽANA O
IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK I NA IMOVINU**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu (u daljnjem tekstu: Ugovor) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska je od osamostaljenja sklopila 52 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temeljena na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Švedska, Velika Britanija) do sklapanja novih ugovora.

Potpisivanje Ugovora samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Republici Azerbajdžanu, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge oporezivat će se u Republici Hrvatskoj ukoliko djelatnosti takve naravi traju kraće od 6 mjeseci u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država

rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se kamate i naknade za autorska prava oporezuju stopom od 10% na izvoru, dividende se oporezuju stopom od 5% kada je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25% kapitala društva koje isplaćuje dividendu i koje je investiralo u imovinu tog društva najmanje 150.000 eura ili njegov ekvivalentan iznos u bilo kojoj drugoj valuti i stopom od 10% u svim drugim slučajevima. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja države izravno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih kanala što bi pridonijelo ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, činjenicu da je azerbajdžanska strana već okončala svoj unutarnji postupak i o tome obavjestila Republiku Hrvatsku, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, cijeni se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AZERBAJDŽANA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK I NA IMOVINU**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, potpisan u Bakuu, 12. ožujka 2012. godine, u izvorniku na hrvatskom, azerbajdžanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE AZERBAJDŽANA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK I NA IMOVINU

Republika Hrvatska i Republika Azerbajdžan želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine administrativno-teritorijalne podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose nadnica i plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - (a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
(u daljnjem tekstu “hrvatski porez”);
 - (b) u Republici Azerbajdžanu:
 - (i) porez na dohodak fizičkih osoba;
 - (ii) porez na dobit pravnih osoba;
 - (iii) porez na imovinu; i
 - (iv) porez na zemlju;
(u daljnjem tekstu “azerbajdžanski porez”).

4. Ugovor se primjenjuje i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavještavaju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
- (a) izraz “Hrvatska” označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - (b) izraz “Azerbajdžan” označava državno područje Republike Azerbajdžana, uključujući dio Kaspijskog mora (jezera) koji pripada Republici Azerbajdžanu, zračni prostor iznad Republike Azerbajdžana, unutar kojih Republika Azerbajdžan ostvaruje suverena prava i jurisdikciju u odnosu na podzemlje, morsko dno i prirodna dobra, te bilo koje drugo područje koje je utvrđeno ili se naknadno utvrdi u skladu s međunarodnim pravom i zakonodavstvom Republike Azerbajdžana;
 - (c) izrazi “država ugovornica” i “druga država ugovornica” označavaju, ovisno o kontekstu, Hrvatsku ili Azerbajdžan;
 - (d) izraz “osoba” uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - (e) izraz “društvo” označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - (f) izrazi “poduzeće države ugovornice” i “poduzeće druge države ugovornice” označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - (g) izraz “međunarodni promet” označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće države ugovornice, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - (h) izraz “nadležno tijelo” označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Azerbajdžanu, Ministarstvo financija ili Ministarstvo poreza;
 - (i) izraz “državljanin” označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici.
2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 4. **REZIDENT**

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz “rezident države ugovornice” označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave, mjesta registracije ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu i bilo koju njezinu administrativno-teritorijalnu podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - (a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište koje mu je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje mu je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - (b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje mu je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - (c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - (d) ako je državljanin obiju država ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. **STALNA POSLOVNA JEDINICA**

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz “stalna poslovna jedinica” označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - (a) mjesto uprave;
 - (b) podružnicu;
 - (c) ured;
 - (d) tvornicu;
 - (e) radionicu;
 - (f) instalaciju, strukturu ili plovni objekt ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava;

- (g) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom i bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.
3. Smatra se da izraz “stalna poslovna jedinica” također uključuje:
 - (a) gradilište, građevinski ili instalacijski projekt, ili nadzornu djelatnost povezanu s istima, ali samo ako takvo gradilište, projekt ili djelatnost traju dulje od 12 mjeseci;
 - (b) pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge, od strane poduzeća države ugovornice putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je poduzeće angažiralo u tu svrhu, ali samo ako se djelatnosti takve naravi nastavljaju (za isti ili povezani projekt) u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju dulje od 6 mjeseci u bilo kojem 12 mjesečnom razdoblju.
 4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz “stalna poslovna jedinica” uključuje:
 - (a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - (b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - (c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koje obavlja drugo poduzeće;
 - (d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - (e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge djelatnosti pripremne ili pomoćne naravi;
 - (f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od (a) do (e), pod uvjetom da je ukupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.
 5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 7. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.
 6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće poduzeće države ugovornice, osim u slučaju reosiguranja, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, ako ubire premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike koji se nalaze u njoj putem osobe koja nije agent sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 7.
 7. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.

8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje, unutar okvira utvrđenog unutarnjim zakonodavstvom te države.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njene različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu

dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

POMORSKI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi.
2. Za potrebe ovog članka, dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu također uključuje:
 - (a) dobit od iznajmljivanja samih brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu; i
 - (b) dobit od korištenja, održavanja ili iznajmljivanja kontejnera u međunarodnom prometu (uključujući prikolice i prateću opremu za prijevoz kontejnera),ako su te djelatnosti samo dodatna ili usputna djelatnost korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu.
3. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi pomorskim prometom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.

POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - (a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - (b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država na odgovarajući način prilagođava iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 10. **DIVIDENDE**

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - (a) 5 posto bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25% imovine društva koje isplaćuje dividendu i koje je investiralo u imovinu tog društva najmanje 150.000 eura ili njegov ekvivalentan iznos u bilo kojoj drugoj valuti;
 - (b) 10 posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovih ograničenja.
3. Izraz “dividende” kako se koristi u ovom članku označava dohodak od dionica, “jouissance“ dionica ili “jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili

neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. **KAMATA**

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate.
Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovog članka.
3. Neovisno o odredbama stavka 2., kamata nastala u državi ugovornici i isplaćena rezidentu druge države ugovornice, koji je stvarni korisnik kamate oporezuju se samo u toj drugoj državi ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) isplatitelj ili primatelj kamate je sama vlada države ugovornice, njezina administrativno-teritorijalna podjedinica ili lokalna vlast ili središnja banka države ugovornice;
 - (b) kamata je plaćena na zajam koji daje, odobrava, za koji jamči i koji osigurava vlada države ugovornice, središnja banka države ugovornice, ili agencija ili instrumentarij (uključujući financijsku instituciju) koja je u cijelosti u vlasništvu ili koju kontrolira vlada države ugovornice.
4. Izraz "kamata", kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema

takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. **NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA**

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovog članka.

3. Izraz “naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, računalni softver, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje i pravo korištenja industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu (know-how).
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatiatelj rezident te države. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate naknade za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatiatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatiatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.
DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu koja stoji na raspolaganju rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit koju poduzeće države ugovornice ostvari od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretna imovina što služi za korištenje brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi.
4. Dobit koju ostvari rezident države ugovornice od otuđenja udjela ili drugih korporativnih prava koja više od 50% svoje vrijednosti ostvaruju izravno ili neizravno od nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz prethodnih stavaka ovog članka, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.
SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi, osim u slijedećim okolnostima kada se takav dohodak može oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - (a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici;
 - (b) ako boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja iznose ili ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji je ostvaren od njegovih aktivnosti u toj drugoj državi može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara, knjigovođa i revizora.

Članak 15.
NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18. i 19., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvoimenutoj državi ako:
 - (a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestmesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj kalendarskoj godini; i
 - (b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime; i
 - (c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koristi u međunarodnom prometu od strane poduzeća države ugovornice mogu se oporezivati u toj državi.

Članak 16.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao športаш od svoje osobne aktivnosti kao takve izvršene u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak u pogledu osobne aktivnosti izvršen u svojstvu izvođača ili športаша ne pripada izvođaču ili športашu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športаш izvrši svoje aktivnosti.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, dohodak naveden u ovom članku izuzima se od oporezivanja u državi ugovornici u kojoj je izvođač ili športаш izvršio svoju aktivnost ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova

jedne ili objiju država ugovornica ili se djelatnost odvijala u skladu s kulturnim ugovorom ili dogovorom između država ugovornica. U takvu slučaju, dohodak će se oporezivati samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili športaš rezident.

Članak 18. MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19. DRŽAVNA SLUŽBA

1. (a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njezina administrativno-teritorijalna podjedinica ili lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili podjedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
(b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi, a fizička je osoba rezident te države koji:
 - (i) je državljanin te države; ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo radi pružanja tih usluga.
2. (a) Svaka mirovina koju fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njena administrativno-teritorijalna podjedinica ili lokalna vlast, ili se isplaćuje iz njihovih sredstava za usluge pružene toj državi ili podjedinici ili vlasti oporezuje se samo u toj državi.
(b) Međutim, takva se mirovina oporezuje samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u svezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine administrativno-teritorijalne podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 21.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici, mogu se oporezivati i u toj drugoj državi.

Članak 22.
IMOVINA

1. Imovina koju čini nepokretna imovina iz članka 6., koje je vlasnik rezident države ugovornice i nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Imovina koju čini pokretna imovina koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretna imovina stalnog sjedišta koje je na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Imovina koju čine brodovi i zrakoplovi poduzeća države ugovornice koji obavlja međunarodni promet ili pokretna imovina koja je pripadajuća uz korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 23.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Kada rezident države ugovornice ostvari dohodak ili ima imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će dopustiti:

- (a) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi;
- (b) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u toj drugoj državi.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen u skladu sa poreznim zakonima i propisima prvoispomenute države ugovornice prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u drugoj državi ugovornici.

Članak 24. **JEDNAKO POSTUPANJE**

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici neće biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće ni u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima ni u jednoj od država ugovornica, koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Stalna poslovna jedinica, koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje one odobravaju vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvoispomenute države. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvoispomenute države.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvoispomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati slična poduzeća prvoispomenute države.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 25.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 24., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se također mogu međusobno savjetovati radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti koje su potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih administrativno- teritorijalnih podjedinica ili lokalnih vlasti u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju sukladno stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza, ovrhom ili progonom ili odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1. Spomenute osobe ili tijela koriste se tim obavijestima samo u navedene svrhe. One mogu otkrivati takve obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;

- (b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - (c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3. ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici dalo pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.

IZMJENE I DOPUNE

Uz uzajamni pristanak država ugovornica u ovaj se Ugovor mogu unijeti određene izmjene i dopune sastavljene u obliku posebnih protokola koji će se smatrati sastavnim dijelom ovog Ugovora i stupit će na snagu u skladu s odredbama članka 29. ovog Ugovora.

Članak 29.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavještavaju jedna drugu, diplomatskim putem, da su okončani njihovi unutarnji državni postupci potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka kasnije od obavijesti iz stavka 1. i njegove odredbe imaju učinak u objema državama ugovornicama:
 - (a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. (prvog) siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu;
 - (b) u pogledu drugih poreza na dohodak i poreza na imovinu, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. (prvog) siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu.

Članak 30.
OTKAZ

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga bilo koja od država ugovornica ne otkaže. Svaka država ugovornica može otkazati ovaj Ugovor pisanom obaviješću o otkazu drugoj državi ugovornici diplomatskim putem najmanje 6 (šest) mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon isteka razdoblja od 5 (pet) godina od datuma kada je Ugovor stupio na snagu.

U tom slučaju, ovaj Ugovor prestaje proizvoditi učinak u objema državama ugovornicama:

- (a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. (prvog) siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest;
- (b) u pogledu drugih poreza na dohodak i poreza na imovinu, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. (prvog) siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Bakuu dana 12. ožujka 2012, u dva izvornika, svaki na hrvatskom, azerbajdžanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju ovog Ugovora, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Radimir Čačić, v.r.
prvi potpredsjednik Vlade Republike
Hrvatske
i ministar gospodarstva

Za Republiku Azerbajdžan

Elmar Mammadyarov, v.r.
ministar vanjskih poslova
Republike Azerbajdžana

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

PRILOG - Preslika teksta Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Azerbajdžana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu u izvorniku na hrvatskom jeziku